ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
23 Σεπτεμβρίου 2018

Ἀπὸ σήμερα μέχρι σχεδὸν καὶ τὰ Χριστούγεννα ἀναγινώσκονται στὴν Ἐκκλησία περικοπὲς ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο. Σήμερα ἀκούσαμε τὴθαυμαστὴ ἁλιεία καὶ τὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν, ποὺ ἦταν ψαράδες. Μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Κυρίου ἔπιασαν, ἀνέλπιστα, πρωτοφανὲς πλῆθος ψαριῶν. Τότε ὁ Πέτρος ἀντέδρασε μὲ τρόπο παράδοξο. Ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ Κυρίου καὶ Τοῦ εἶπε: «Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε». Ἀξίζει νὰ ἐπιμείνουμε καὶ νὰ δοῦμε τί σημαίνει αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Πέτρου καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθεῖ στὴ δική μας ζωή.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου δείχνει πολὺ μεγάλη ἀρετή. Δὲν εἶναι σύνηθες νὰ ὁμολογεῖ κάποιος τὴν ἁμαρτωλότητά του τὴ στιγμὴ τῆς ἐπιτυχίας του. Νὰ συντρίβεται, ὅταν τὸν εὐλογεῖ ὁ Θεός. Τὰ λόγια αὐτὰ εἶναι λόγια ἀνθρώπου ποὺ ἔχει πηγαία εὐσέβεια καὶ βαθειὰ συναίσθηση ἁμαρτωλότητος. Φανερώνουν ἄνθρωπο ποὺ ζεῖ τὴ μετάνοια καὶ ἔχει ἀληθινὴ ταπείνωση καὶ αὐτογνωσία.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου ἀποτελεῖ φρόνημα καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων,Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Πέτρου ἀποτελεῖ φρόνημα καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων,οἱ ὁποῖοι σὲ κάθε εὐεργεσία τοῦ Θεοῦ ταπεινώνονται πιὸ πολύ, ἀναγνωρίζουν σταθερὰ τὴ δική τους ἀναξιότητα καὶ τὸ θαυμαστὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ· καὶ γι' αὐτὸ γίνονται ἄξιοι ὅλο καὶ μεγαλύτερων εὐεργεσιῶν, κάτι ἀσφαλῶς ποὺ ὀφείλουμε νὰ κάνουμε ὅλοι.

Μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ μιμηθοῦμε τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ὅταν ἔχουμε συνείδηση ὅτι δὲν εἴμαστε ἄξιοι τῶν εὐεργεσιῶν ποὺ ἀπολαμβάνουμε. Ὅταν ἔχουμε τὴ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς μας. Ὅταν διαπιστώνουμε ὅτι δὲν ἀξίζουμε τὰ δῶρα ποὺ μᾶς δίνει, ἐπειδὴ εἶναι πολυεύσπλαχνος καὶ ἐλεήμων.

Τὸ σημαντικότερο ὅμως εἶναι νὰ ζοῦμε σωστὰ τὴ χριστιανικὴ ζωή, ἡ ὁποία δὲν ἀφορᾶ σὲ ἐξωτερικὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ σὲ τρόπους ἐσωτερικῶν ἀλλαγῶν, ὡς καρπῶν μετανοίας.

Ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωὴ δὲν εἶναι νὰ θέλουμε τὸν Θεὸ ὑπηρέτη τῆς ἐγωιστικῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλὰ πραγματικὸ Κύριο τῆς ζωῆς μας. Νὰ Τοῦ δώσουμε τὴν καρδιά μας. Νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε. Νὰ ταπεινωθοῦμε ἀπέναντί Του μὲ ὑπακοὴ στὸ θέλημά Του.

Ἀληθινὴ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀδιάκοπη ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ζωντανὴ μας οὐσιαστικὴ μαζί Του. Τότε θὰ νιώσουμε τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἐπίσκεψή Του καὶ θὰ μποροῦμε νὰ λέμε κι ἐμεῖς μαζὶ μὲ τὸν ἀπόστολο Πέτρογεμᾶτοι εὐγνωμοσύνη καὶ συντριβὴ «Ἔξελθε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

τὰ δίχτυα ἦταν κατάφορτα ἀπὸ ψάρια, πρώτη φορὰ τόσα πολλά. Ἂν τὰτὰ δίχτυα ἦταν κατάφορτα ἀπὸ ψάρια, πρώτη φορὰ τόσα πολλά. Ἂν τὰπουλοῦσαν, θὰ εἶχαν ἕνα καλὸ εἰσόδημα. Ὅμως οἱ ἁπλοὶ ψαράδες τῆς Γενησαρὲτ δὲν ἔριξαν βλέμμα πλεονεξίας στὰ δίχτυα, ἀλλὰ μὲ τὰ μάτια τῆςκαθαρῆς ψυχῆς τους ἀνοιχτὰ ἀντιλήφθηκαν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στὴνκαθημερινότητά τους. Καὶ αὐτὸ ἄλλαξε τὴ ζωή τους.

Ἂν σταματήσουμε κι ἐμεῖς νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὰ δῶρα Του, κι ἂν προσπαθήσουμε νὰ συνδεθοῦμε μὲ Τὸν Ἴδιο, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ζήσουμε τὶς εὐεργεσίες τῆς παρουσίας Του στὴν καθημερινότητά μας, μὲ ἀποκορύφωμα τὴ μετοχή μας στὴν αἰωνιότητά Του.

Ἀμήν.